

Kultura i tehnologija u službi obrazovanja

Sara Barba | 30 srpnja, 2026

Veliki intervju s državnim tajnikom Krešimirom Partlom

Može li kultura postati navika, a ne tek povremeni izbor? Upravo to pitanje otvorila je nedavno pokrenuta Kulturna iskaznica, projekt Ministarstva kulture i medija koji želi približiti kulturne sadržaje mladima i potaknuti ih da ih češće konzumiraju.

O tome kako projekt napreduje, koji su mu ciljevi i kakav utjecaj može imati na obrazovanje, razvoj kulturnih navika i publike razgovarali smo s državnim tajnikom Krešimirom Partlom. U razgovoru smo se dotaknuli i šire uloge Ministarstva kulture i medija u razvoju publike, važnosti nastavnika u poticanju učenika na posjećivanje kulturnih događanja te mjesta koje umjetna inteligencija zauzima u kulturi i obrazovanju.

Za početak, možete li se predstaviti našim čitateljima i ukratko pojasniti svoju ulogu u Ministarstvu kulture i medija?

Slika 1. Državni tajnik Krešimir Partl (Ministarstvo kulture i medija)

Koji vam je najdraži oblik umjetnosti i što najviše volite konzumirati — kazalište, film ili nešto treće?

Kulturna iskaznica – kako ste došli na tu ideju? Znamo da postoje slični projekti u nekim europskim državama. Možemo li za Kulturnu iskaznicu reći da je preuzimanje primjera dobre prakse?

Već smo se dotaknuli te teme, no zašto je fokus stavljen upravo na mlade koji navršavaju 18 godina? Radi li se o strateškom pokušaju da uhvatite mlade u ključnom prijelaznom trenutku – onom kada polako izlaze iz sustava formalnog obrazovanja?

Spomenuli ste oživljavanje same kulturne scene, pa biste li rekli da je primarni cilj ovog projekta ipak usmjeren na mlade i izgradnju njihovih kulturnih navika, ili je naglasak na izravnom financijskom ulaganju u domaći kulturni sektor i pružatelje usluga?

Na koji će se način pratiti učinci ovog projekta i kako ćete u konačnici znati da je Kulturna iskaznica ispunila svoju svrhu i ostvarila sve strateške ciljeve koje ste naveli?

Što će se dogoditi u situacijama kada korisnici ne potroše cijeli iznos – primjerice, ako im na iskaznici ostane samo jedan ili dva eura?

Nadovezala bih se na suradnju s CARNET-om; obavijesti unutar e-Dnevnika stižu i roditeljima. Kako ste procijenili da postoji potreba za uključivanjem roditelja? Je li ideja da roditelji u ovom slučaju odigraju ulogu dodatnog motivatora?

Vratimo se na trenutak na same preporuke unutar aplikacije i tehnologiju. Možemo li u budućim fazama razvoja projekta očekivati integraciju pametnih preporuka temeljenih na umjetnoj inteligenciji? Primjerice, da sustav učenicima sam sugerira predstave koje tematiziraju njihovu trenutnu lektiru ili događanja koja su izravno povezana sa školskim programom?

Kako vidite ulogu nastavnika u kontekstu iskaznice? Nastavno na to što ste rekli da i njima Kulturna iskaznica može biti olakšavajući faktor u kontekstu da mogu s učenicima ići na predstave i druga kulturna događanja, postoji li neka ideja kako ih potaknuti da preko Kulturne iskaznice konzumiraju sadržaje koji su izravno povezani sa školskim kurikulumom?

Koliko je prijava pružatelja usluga do sada zaprimljeno i smatrate li da će ponuda biti dovoljno široka kako bi mladi iz svih dijelova Hrvatske – a ne samo iz velikih urbanih središta – imali ravnopravan izbor?

Omogućili ste i preuzimanje fizičkog barkoda u poslovnica FINE. Zbog čega ste se odlučili na taj korak?

Kakvo je Vaše viđenje utjecaja generativne umjetne inteligencije na kulturni sektor? Smatrate li pojavu ovih alata pozitivnim ili negativnim trendom?

Dakle, ako podvučemo crtu, u Ministarstvu kulture i medija ne postoji strah od umjetne inteligencije?